
TRIBUNA

Maria Eugènia Gay
Degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

Què ha fallat

Tal com expressa l'article 117 de la Constitució espanyola, "la justícia emana del poble i s'administra per jutges i magistrats integrants del poder judicial". Es per tant la ciutadania qui ostenta la sobirania i de la qual emanen els poders de l'Estat, també el poder judicial.

Quan es dicta una sentència que produeix una fractura tan profunda entre el sentiment popular i el sistema de justícia com en el cas de *La Manada*, és que alguna cosa ha fallat. La resolució de l'Audiència Provincial de Navarra ha produït una profunda indignació i ràbia a la societat, a més de sembrar un manifest desacord entre els diferents operadors jurídics. Si bé no es posa en dubte que s'hagi produït un judici rigorós, resulta incomprensible i incongruent que, donant credibilitat a la versió de la víctima, la sentència consideri que els fets no es van produir mitjançant intimidació.

La diferència de la qualificació jurídica entre abús i agressió rau en la violència i intimidació amb què s'hagi produït. Atès que en els dos casos es preveu la penetració i l'absència de consentiment, la intimidació amb què van actuar els cinc individus es converteix en el concepte jurídic a discutir. Atenent les circumstàncies acreditades, des del meu punt de vista jurídic, es va produir una valoració excessivament severa de la doctrina jurisprudencial que havia exigit com-

El dret no ha d'estar separat del sentiment social

portaments de resistència titànics de la víctima, sense considerar que l'absència de reacció provingui del terror

davant un mal major que pugui costar-li la vida.

I més incongruent resulta fins i tot la resolució en vista de la jurisprudència de la mateixa Sala en sentència de 10 de juliol del 2013, en què va establir que la violència o intimidació empleades en els delictes d'agressió sexual no han de ser de tal grau que presentin caràcters irresistibles, o de gravetat inusitada, havent-n'hi prou que siguin suficients per inhibir la voluntat de la víctima.

L'aplicació de la norma i els criteris del dret no han d'estar separats del sentiment de la societat, i això suposa no només proposar una reforma del Codi Penal, sinó orientar la mirada interpretativa de les lleis cap a una perspectiva de gènere que protegeixi les dones davant les agressions i atemptats contra la seva llibertat.

La sentència no és ferma, i el Ministeri Fiscal ha anunciat que hi interposarà recurs d'apel·lació, per entendre que el fet que cinc homes acorralin coordinadament una jove, anul·lant la seva voluntat i deixant-la sense capacitat de reacció, per perpetrar els actes descrits detalladament a la sentència suposa un delictes d'agressió sexual mitjançant l'ús d'intimidació. De la mateixa manera, el Govern de Navarra, que s'havia erigit com a acusació particular, també hi recorre en contra.

La víctima no està sola, l'acompanya el clamor popular i la protegeix la garantia que li ofereix la llei i l'Estat de dret per, amb la intervenció del seu advocat, recórrer contra una decisió que considera injusta. La decisió de determinar si va ser o no una violació està ara en mans del Tribunal Superior de Justícia de Navarra. Per tant, hi ha esperança.